

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 68/2021
04.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Иване Ковачевић, поднетом против правоснажних решења Вишег суда у Ужицу К број 21/19 од 04.11.2020. године и Кв број 230/20 од 27.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правоснажних решења Вишег суда у Ужицу К број 21/19 од 04.11.2020. године и Кв број 230/20 од 27.11.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ужицу К број 21/19 од 04.11.2020. године одбијен је као неоснован захтев браниоца за исплату трошкова окривљеном АА који се односе на награду и друге трошкове браниоца у вези са заступањем у кривичном поступку који се води у предмету овога суда К 21/19.

Решењем Вишег суда у Ужицу Кв број 230/20 од 27.11.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Иване Ковачевић изјављена против решења Вишег суда у Ужицу К број 21/19 од 04.11.2020. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Ивана Ковачевић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења преиначи и окривљеном досуди износ од 739.800,00 динара за накнаду трошкова кривичног поступка, износ од 45.000,00 динара на име састава жалбе на решење и износ од 90.000,00 динара на име састава захтева за заштиту законитости, или да побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао

седницу већа, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП).

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је у складу са одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП у вези са чланом 265. став 1. и члана 264. став 2. ЗКП, браниоцу окривљеног АА требало досудити трошкове на име награде за заступање окривљеног на терет буџетских средстава суда у делу у коме се ти трошкови односе на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени ослобођен од оптужбе и који су морали бити издвојени из укупних трошкова кривичног поступка. Обавезујући окривљеног да сноси целокупне трошкове кривичног поступка и у осуђујућем и у ослобађајућем делу суд је учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

Из списка предмета произлази да је окривљени АА између осталих, пресудом Вишег суда у Ужицу К број 21/19 од 11.12.2019. године оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од 9 месеци и новчаном казном у одређеном износу од 10.000,00 динара у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 09.03. до 11.12.2019. године, и обавезан је да суду плати 10.000,00 динара на име паушалног износа, као и друге трошкове кривичног поступка о чијој висини ће председник већа одлучити посебним решењем у року од 15 дана по правноснажности пресуде. Истом пресудом окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ и одређено да трошкови који се могу издвојити у вези са ослобађајућим делом пресуде падају на терет буџетских средстава суда.

Наведена пресуда потврђена је пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 171/20 од 26.05.2020. године.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП прописано је да кад суд окривљеног огласи кривим, изрећи ће у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка, а ставом 2. истог члана прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела, није дужно да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођено од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

Окривљени АА је у овом кривичном поступку правноснажно осуђен и у осуђујућем делу обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка који обухватају и награду и накнаду трошкова за рад адвоката-браниоца који је поступао у циљу заштите права и интереса окривљеног и пружао јединствену одбрану током јединственог кривичног поступка, у коме се окривљеном судило због два кривична дела, па се у оквиру тих трошкова, не могу издвојити трошкови који би се односили на одбрану окривљеног у делу пресуде у коме је ослобођен од оптужбе.

По налажењу Врховног касационог суда у конкретној ситуацији, трошкови кривичног поступка који би се могли издвојити у погледу кривичног дела за које је ослобођен од оптужбе, свакако не обухватају награду и нужне издатке браниоца за радње које је предузимао у току јединственог кривичног поступка и које се односе на јединствену одбрану окривљеног у погледу оба кривична дела за која се кривични поступак водио и у вези са чиме је бранилац окривљеног имао јединствене трошкове. По налажењу овога суда одредба члана 264. став 2. ЗКП прописује само могућност ослобађања окривљеног да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођен од оптужбе, али не и обавезу суда да окривљеном у таквој ситуацији плати трошкове одбране.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд налази да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на које се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић